

tive and pragmatic, discursive focus of language learning, projection of stylistic research on the philosophy of language, cultural aspect of linguistics, the stylistic differentiation literary language as one of the most important expressions and state forming functions of the national language was presented. Broad understanding of culture as language direction that combines practical principles of literary and linguistic theory of life and time-spatial functioning language was remarked. Almost half a century of experience in the publication of the book "Culture of the word" confirms the importance of popularizing linguistic knowledge and live communication with readers, their language education for taste and aesthetic examples of linguistic signs of Ukrainian culture. Understanding the contemporary problems of stylistics and culture of speech in their relationship with the history of Ukrainian linguistics determines the prospects for future research to be aimed at expanding of the field of functional language according to the Ukrainian intellectual and aesthetic needs of modern society.

Keywords: *stylistics, culture of speech, functional style, norm, research method, text.*

Мовна мозаїка

У РЕСПУБЛІЦІ **ПОЛЬЩА** ЧИ РЕСПУБЛІЦІ **ПОЛЬЩІ**?

Повні офіційні назви багатьох країн утворені з родової назви *республіка* та індивідуальної, переважно іменникової назви, які пишуть з великої літери, пор.: *Республіка Польща, Республіка Молдова, Республіка Білорусь, Федеративна Республіка Німеччина, Республіка Казахстан, Республіка Узбекистан* та ін. У таких назвах відмінюють слово *Республіка* і не змінюють наступне слово у формі жіночого або чоловічого роду, напр.: *Конференцію організували та провели канцелярія президента Республіки Польща, а також громадський рух ім. Президента Республіки Польща Леха Качинського* (Україна молода, 23.12.2015); *Незабаром відбудуться вибори президента Республіки Казахстан* (Українське радіо). Якщо ж слово *Республіка* опущено, то назву країни відмінюють, пор.: *Серед учасників конференції був президент Польщі Анджей Дуда...* (Україна молода, 23.12.2015). Уживання другого іменникового слова в називному відмінку в зазначених назвах країн порушує морфологічну норму сучасної української літературної мови, відповідно до якої відмінювані повнозначні слова потрібно відмінювати, пор.: *Прибути до Республіки Польщі; Підписати угоду з Республікою Молдовою; Побувати в Республіці Болгарії; Україна відчуває підтримку Федеративної Республіки Німеччини; Емігранти намагаються потрапити до Федеративної Республіки Німеччини; Обрано президента Республіки Казахстану.* Щоправда, у «Довіднику з культури мови» (К. : Вища школа, 2005) визнано за можливе вживати друге іменникове слово і у формі називного відмінка, якщо його граматичний рід відрізняється від граматичного роду слова *Республіка*, напр.: *із Республікою Іран* (с. 286). На нашу думку, немає підстав робити виняток для іменникових назв чоловічого роду, їхні відмінкові форми нормативні й органічні для української мови, пор.: *Побувати в Республіці Азербайджані; Прибути до Республіки Судану; Розширювати зв'язки з Республікою Сингапуром; Світ спостерігає за подіями в Республіці Гондурасі; Розширювати торгівлю з Республікою Узбекистаном.* Не відмінюємо лише незмінні слова, що входять до повних офіційних назв країн, пор.: *Працювати в Республіці Конго; Побувати в Республіці Гаїті; Установити взаємовигідні зв'язки з Республікою Перу.*

Отже, у повних офіційних назвах країн **потрібно відмінювати всі їхні змінювані слова.**

Катерина Городенська